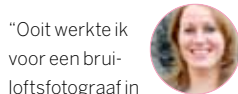

Zo zeggen wij ja

"Als ik al ga trouwen, dan wil ik dat met z'n tweeën op een tropisch strand. Ik in een wit jurkje, hij Sonny Crockett-chic. In Nederland gaan we feesten **op het strand tot de zon opkomt.**" JESSICA VAN ZANTEN, COÖRDINATOR TROUWBOEKJE

"Mijn vriend vindt trouwen onzin, maar als mijn wil wet wordt, geef ik mijn jawoord in een witte jurk op een zonnige locatie. **Hij draagt een Italiaans maatpak.** Daarna gaan we wekenlang op huwelijksreis." LINDA DE VRIES, JOURNALIST

"Ooit werkte ik voor een bruidsfotograaf in Engeland. We maakten reportages op fantastische locaties. **Toch heb ik geen enkele voorstelling van mijn eigen grote dag.** mocht die er ooit komen." LINDA SAMPLONIUS, JOURNALIST

"Soms fantasieer ik over mijn jurk. **Ik stel me voor hoe ik de aandacht opzuig van de honderden gasten.** Toch kan ik nooit een compleet beeld schetsen. Misschien omdat ik de ware nog niet gevonden heb." ESMA LINNEMANN, JOURNALIST

"Het wordt een groot tranendal. Tussen het snikken door zweef ik, min een kilo of tien, in een willekeurige designerjurk door het middenpad. In een kerk of op het strand: **als ik maar hysterisch ja mag schreeuwen.**" ADELIN MANS, STAGIAIRE

"In m'n dromen duurde het twee dagen, maar het werd uiteindelijk **een last-minutebruiloft van zeven minuten** op maandag – ons eerste kind was op komst en bleek, hoe cliché ook, ons mooiste trouwcadeau." SASKIA SMITH, JOURNALIST

COLOFON

hoofredactie Corinne van Duin, Jossine Modderman (adj) **art direction** Ingrid Kottier
coördinatie Jessica van Zanten **eindredactie** Saskia Borst, Dorien Dijkwel
vormgeving Roy de Jong **illustraties** Anne van den Berg **beeldredactie** Cora Bronkers
beeldbewerking Paul Wolzak. Dit boekje hoort bij Viva 16, 2011.

inhoud

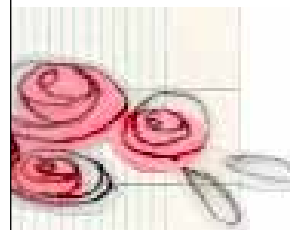

"Van de locatie tot de muziek:

ze kopieerde schaamteloos mijn hele bruiloft'

'Joost had mijn hart opengezet, ik kon onmogelijk met Robert trouwen'

blz. **8+18**

WITTEBROODSWEETJES

Trends, tips & hilarische filmpjes

De plagiaatbruiloft

Dezelfde catering, dezelfde muziek, dezelfde aankleding. Het was alsof Marjolein (30) haar eigen bruiloft herbeleefde op die van haar vriendin Julia. 'Bride wars' is er niks bij.

“Julia en ik hadden altijd al een ingewikkelde relatie. Op de middelbare school keek zij ontzettend tegen me op. Ze kon opmerkingen maken als: ‘Dat doe je altijd zo goed, Marjolein.’ Dan dacht ik: zo geweldig ben ik niet, dus stop met slijmen. Als ik ergens binnenkwam, was Julia altijd de eerste die op me afvloog om te zeggen hoe geweldig ik eruitzag. Ik voelde me gevleid, maar iets vertelde me dat haar gedrag niet helemaal gezond was. Hoe langer ik met Julia omging, hoe meer ze me begon te imiteren. Zo had ik mezelf van het loon van mijn eerste studentenbaan getraakteerd op een paar

peperdure, knalroze stilettohakken. Een week later droeg zij precies dezelfde. Het klinkt als iets totaal onbelangrijks, maar daar bleef het niet bij. Ik studeerde rechten en ineens ging Julia keuzevakken volgen op mijn faculteit. En toen ik in een kroeg ging werken, solliciteerde zij daar een maand later ook.

Het dieptepunt was een flirt met mijn ex, Sander. Ik was niet echt gekwetst toen hij het uitmaakte, want ik was niet meer verliefd op hem. Maar ik heb toch een avond samen met Julia en de rest van mijn vriendinnen op hem zitten schelden. Twee weken later belde ze me op: ze had met Sander gezoend op een studentengala. Of ik het erg vond als ze een keer met hem afsprak. Dat was het moment dat ik haar voor het eerst de waarheid >

‘Ik kocht knalroze stilettohakken. Een week later droeg zij precies dezelfde’

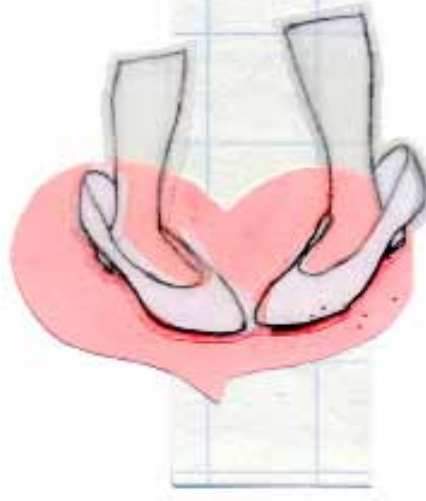
zei: ze moest haar eigen leven leiden, anders kon ze ophoepelen. Die avond kwam Julia in tranen naar me toe. Ze zei dat het haar speet en dat ze zich niet bewust was geweest van haar gedrag. Toen ik zag hoe onzeker ze eigenlijk was, voelde ik me een enorme bitch.

Achteraf gezien zou ik willen dat ik toen afstand van haar had genomen. Want haar na-aperij kwam dubbel zo hard terug tijdens een mijlpaal in mijn leven. Ik was al vijf jaar samen met Frank toen hij me ten huwelijk vroeg. Ik was heel erg blij en zag al helemaal voor me waar de bruiloft zou plaatsvinden: in een beeldschoon dorpje op Sicilië. Julia was een van de bruidsmeisjes en van meet af aan was ze extreem geïnteresseerd in de details van onze bruiloft. Ze wilde álles weten. Van de website waarop ik de cateraar had gevonden tot de precieze huur van de locatie. Ik vond het wel raar, maar ik dacht er niet te

lang over na. Julia had nou eenmaal iets nerderigs, maar ze was wel een van mijn loyaalste vriendinnen.

Het thema van onze bruiloft was ‘The Godfather’. Frank was gekleed als Michael Corleone en ik had een jurk zoals die van Apollonia, het dorpmeisje met wie Al Pacino trouwt in de film. We aten een weekend lang de lekkerste Italiaanse gerechten in een prachtige omgeving met vrienden en familie. En we dansten de hele nacht onder de sterrenhemel. Het was een onvergetelijke ervaring.

Het had een unieke belevenis moeten blijven, maar daar heeft Julia een stokje voor gestoken. Want vlak voor onze bruiloft kondigde ze aan dat zij haar vriend ten huwelijk had gevraagd. Ik ben zelf een beetje ouderwets, maar vond het wel stoer van haar en gaf haar een dikke knuffel. Terwijl we elkaar omhelsden, fluisterde ze in mijn oor dat ze ook in Italië zou gaan trouwen. Ik voelde een

vlaag van woede opkomen, maar ik was zo gestrest voor mijn eigen bruiloft dat ik geen confrontatie wilde. Ze zou vast zelf inzien hoe belachelijk het idee was. Maar Julia maakte op mijn bruiloft al flink wat aantekeningen. **Ik hoorde haar steeds tegen haar vriend zeggen: ‘O, dat moeten wij ook doen.’** Toen ze me midden op mijn trouwdag vroeg waar ik de bloemen had besteld, hield ik het niet langer: ‘Dit is mijn bruiloft, niet de jouwe! Ga lekker zelf research doen.’ Julia trok bleek weg. Het was niet haar bedoeling om me te kwetsen, zei ze. Maar deze keer prikte ik door haar vermoorde onschuld heen. Toch was het wéér niet het moment om de vriendschap te verbreken, ze was immers mijn bruidsmeisje.

‘Ik weet niet hoe ik haar moet aankijken zonder dat ze in mijn ogen leest wat ik voel: minachting’

Acht maanden na mij trouwde Julia in een dorpje niet ver van mijn trouwlocatie. Ze had dezelfde cateraar en ook in de aankleding was het feest een kopie. Zelfs de muziek van ‘The Godfather’ werd gedraaid. Julia had me vooraf vaak gebeld met vragen en liet me weten dat zij nog meer geld uit zou geven en dat ze haar bruiloft nóg onvergetelijker ging maken.

Bijna was ik niet naar de bruiloft gegaan, maar Frank haalde me over. Een oude vriendin sta je bij als ze gaat trouwen, vond hij. Het kan mij niet schelen wie er heeft gewonnen en welke bruiloft langer zal worden herinnerd. Door haar kopieergedrag voel ik me niet meer op m’n gemak bij haar. Julia en ik hebben nog dezelfde vriendengroep, maar ik doe mijn best om haar te mijden. Ik weet niet hoe ik haar moet aankijken zonder dat ze in mijn ogen leest wat ik voel: minachting. Ik ben alle respect voor haar verloren, sinds ‘haar’ geweldige bruiloft van vorige zomer.” ●

‘Van meet af aan was ze extreem geïnteresseerd in de details van onze bruiloft’

Altaar-addicts

I DO, I DO, I DO, I DO, I DO, I DO
Dat je onbeperkt eeuwige trouw kunt beloven, bewijzen deze recordhouders uit de heuvels van Hollywood.

9x Zsa Zsa Gábor-Belge-Hilton-Sanders-Hunter-Cosden-Ryan-O'Hara-Alba-von Anhalt is bekender om haar huwelijken en liefde voor diamanten, dan om haar acteerkunsten. **Zsa Zsa** (94) trouwde maar liefst negen keer, de laatste die met haar in de echt werd verbonden, was Prinz von Anhalt.

8x De onlangs overleden **Elizabeth Taylor** stapte acht keer in de huwelijksschuit, waarvan twee keer met acteur Richard Burton. Nadat ze in 1996 scheidde van bouwvakker

Larry Fortensky hield ze het huwen definitief voor gezien.

8x Nooit geweten dat je met het dragen van bretels zo veel vrouwen kunt strikken.

Larry King (77) haalde het boterbriefje acht keer met zeven vrouwen. Playboy-bunny Alene Atkins viel twee keer voor zijn charmes.

Lach of ik schiet

Wil je ongeposeerde foto's van je trouwfeest? Deel wat camera's uit aan je vrienden en laat ze erop los schieten. Met deze old school camera bijvoorbeeld. Kopen? urbanoutfitters.com.

Swingend stel

TOT DE DANS ONS SCHEIDT

Het trouwfeest openen met een brave schuifsessie op 'I will always love you' is voor amateurs. Laat je inspireren door deze dansende newly weds.

• Nog voor de trouwpartij begint, gaan Jill en Kevin (die elkaar leerden kennen op een bruiloft) en hun vrienden helemaal los op 'Forever' van Chris Brown. YouTube-zoekterm: 'Jill and Kevin wedding entrance'.

• Betty en Strigi hebben flink geoefend en dansen de klassieker 'Time of my life' uit de film 'Dirty dancing' – mét fameuze lift. YouTube-zoekterm: 'Dirty dancing Betty and Strigi'.

• John en Michelle Brubaker laten hun innerlijke gangsta vrij tijdens hun openingsdans en shaken hun booty op 'Baby got back'. YouTube-zoekterm: 'Best first dance Brubaker'.

Carice van Houten:

'Halina Reijn is mijn man. Of ik ben haar man. We zijn getrouwd'

BRON: COSMOPOLITAN

Goudzoekers IN DE BAN VAN DE RING

Wordt eindelijk die joekel van een diamant om je vinger geschoven, raak je 'm kwijt. Deze drie stoethaspels kregen het voor elkaar.

Megan Fox sprong zo uitzinnig van vreugde de lucht in nadat Brian Austin Green op het strand van Hawaï voor haar op z'n knieën was gegaan dat ze haar tweekaraats diamanten verlovingsring verloor. Een uitgebreide zoektocht langs de kust leverde niets op.

Channing Tatum verloor onlangs zijn trouwring op een filmset. Vrouwlief Jenna Dewan was niet geamuseerd en beval Channing een touwtje om zijn ringvinger te doen opdat ie niet vergeet dat hij getrouwd is.

Khloé Kardashian maakte tot twee keer toe haar bijna zes ton dure trouwring kwijt. De eerste keer vond ze 'm terug in de droger, de tweede keer bleek ie ergens in een nachtclub te liggen.

Trouwmeten

's Werelds langste sleep is oer-Hollands. Kunstenaar Lichel van den Ende fabriceert een **2488 meter lange sleep**. En ging er daarna met 804 man op picknicken.

Het zal vechten zijn geweest om de sleep van Christa Rasanayagam. Zij vereerde **79 meisjes, dames en bejaarden** met de titel bruidmeisje op haar trouwerij.

Bruidsbloemen vangen is ook een sport. Stephanie Monyak heeft **11 boeketten op haar naam** staan. Nu die 11 bruiloften nog.

Hét bewijs dat aan bruidmeisje zijn geen uiterste houdbaarheidsdatum zit, is Edith Gulliford. Met haar **105 jaar en 171 dagen** is zij de oudste ter wereld.

Op zoek naar het recept voor een lang en gelukkig huwelijk? Zoek Herbert en Zelmyra Fisher op. Zij zijn ruim 84 jaar getrouwd.

BRON: GUINNESS WORLD RECORDS

Bruidje wil niet meer

Net als Julia Roberts in 'Runaway Bride' kreeg Christine (31) koudwatervrees voor de grote dag. Anderhalve maand voor haar geplande huwelijk liet ze haar aanstaande, familie en vrienden weten dat ze het feest afblies.

"Als je niet beter wist, was het een mooi moment: Robert die op onze hotelkamer in Barcelona, waar we een weekend waren, met tranen in zijn ogen vroeg of ik met hem wilde trouwen. Voor mijn neus hield hij een zilveren ring met een kleine diamant. Ik schrok, ik had de vraag niet zien aankomen. We hadden het weleens over trouwen gehad, maar dat waren geen serieuze plannen. In een impuls zei ik 'ja'. Wat kon ik anders? Hij zat daar op zijn knieën zenuwachtig wachtend op mijn antwoord. Trillend schoof hij de

ring om mijn vinger. Ik was met stomheid geslagen. Had ik niet heel vrolijk rond moeten springen? Hadden we niet moeten toosten op ons voornemen? In plaats daarvan zei ik dat ik moe was en wilde slapen. Die nacht lag ik wakker. Trouwen, wilde ik dat eigenlijk wel?

Ik was 21 toen ik Robert leerde kennen. We studeerden samen rechten. Hij was anders dan de meeste mannen die ik kende: rustig, beheerst, geïnteresseerd. Toen ik net studeerde, leefde ik erop los. Ik ging veel uit, gebruikte drugs en had vriendjes die niet altijd goed voor me waren. Robert was een verademing. We studeerden af, gingen samenwonen, kregen banen en kochten een huis. Ik was 28 en mijn leven was redelijk op orde. Maar bij vlagen ook >

*'In een impuls zei ik ja.
Wat kon ik anders? Hij zat
daar zo zenuwachtig op
zijn knieën'*

‘Ik rukte de kleren van z’n lijf en smeekte hem om me op mijn bureau te nemen’

saai en voorspelbaar. Ik kon me geen leven zonder Robert voorstellen, maar of ik echt gelukkig met hem was? Daar ging ik eigenlijk pas over nadenken nadat hij me ten huwelijk had gevraagd. Ik begon te twifelen, aan hem, aan mezelf, aan ons en vooral aan ons voorgenomen huwelijk. Maar dat durfde ik tegen niemand te zeggen – voor de buitenwereld waren we het perfecte stel. Aan één vriendin durfde ik toe te geven dat ik niet uitkeek naar mijn bruiloft. **Het hoorde er volgens haar bij, iedereen had toch koudwater-vrees bij grote stappen als deze?**

De trouwdag stond gepland op 20 april 2008, de dag dat we elkaar voor het eerst hadden gezoend. Ik deed zo enthousiast mogelijk alle voorbereidingen met Robert, dan zou ik het vast vanzelf leuk gaan vinden. Dus liepen we kledingwinkel in en uit, bezochten locaties, keken naar trouwauto’s en stelden een gastenlijst samen. Het voelde niet goed, ik deed het met mijn hoofd en niet met mijn hart. Lang heb ik gehoopt dat Robert iets zou

merken, maar hij had niets door. Dat was ook wel tekenend voor onze relatie. Als hij dit al niet doorhad, hoe goed kende hij me dan? En waarom durfde ik het niet te vertellen? Ik denk dat ik bang was om alle zekerheden op te geven.

Ik kreeg intussen een nieuwe baan en ging samenwerken met Joost. Hij was het tegenovergestelde van Robert: avontuurlijk, gepassioneerd, hij leefde het leven in plaats van geleefd te worden. Ik vond hem fascinerend en al snel ging ik steeds vroeger naar mijn werk. Joost was een frisse wervelwind die mijn hele leven overhoop haalde. Ik vond het fijn om met hem te werken, met hem te praten en kon het uiteindelijk niet meer ontkennen: ik was verliefd. Niet flirterig verliefd, maar halsoverkop. Joost vond mij ook leuk, maar wist van mijn trouwplannen en nam gepaste afstand. Totdat we op een middag alleen op kantoor waren. Joost stond naast me en toen ik zijn arm tegen mijn arm voelde, heb ik letterlijk de kleren van zijn lijf gerukt en hem gesmeekt

me op mijn bureau te nemen. Het was pure passie. **Die avond durfde ik niet naar huis. Uit schaamte, wat had ik gedaan?**

Ik belde Robert met een smoes en ben bij mijn vriendin gaan slapen. De hele nacht lag ik huilend op de bank. Joost had mijn hart opengezet, waardoor ik duidelijk zag waarom ik niet met Robert kon trouwen. Robert en ik hadden alles voor elkaar, maar hadden elkaar niet. We leefden al jaren als broer en zus. Goed genoeg voor Robert, maar niet voor mij. Waarom had ik het zo ver laten komen? Ik realiseerde me ook dat er geen weg terug was, dit was niet zomaar een slippertje. Een maand lang hield ik mijn dubbelvellen vol en stortte uiteindelijk begin maart in. Hyperventilerend ben ik naar huis gegaan en belde Robert dat hij ook thuis moest komen. Huilend vertelde ik wat er was gebeurd. Hij was woedend. Terecht, ik had hem maanden voor de gek gehouden. Als ik het meteen had verteld, hadden we het misschien kunnen oplossen. Dat was nu ondenkbaar. Hij pakte meteen z’n spullen.

Die avond heb ik iedereen gebeld om te zeggen dat de bruiloft niet doorging. Het moeilijkste wat ik ooit heb gedaan. Onze ouders en vrienden waren teleurgesteld. Ik heb tot diep in de nacht geprobeerd uit te leggen wat er het afgelopen halfjaar was gebeurd en werd steeds opgeluchter. Ik had zo lang alles verborgen gehouden, het was fijn om te kunnen zeggen wat ik voelde. Ook al had niet iedereen er begrip voor. Wat ik heb gedaan, verdient geen schoonheidsprijs, maar uit elkaar gaan is nou eenmaal verdrietig. **Ik hou me ook vast aan de gedachte dat ik ons heb behoeft voor erger.** Wat als we wel waren getrouwd en kinderen hadden gekregen?

Het is nu drie jaar geleden. Pas het laatste halfjaar ben ik er niet meer mee bezig. Daarvoor moesten Robert en ik ons huis verkopen en de betalingen van de bruiloft regelen. Dat was wrang. Joost en ik zijn samen, maar wonen niet samen en hebben het al helemaal niet over trouwen. Ik geloof niet dat ik ooit een bruid wil zijn.” ●

*‘Hij was woedend.
Terecht.
Ik had hem maandenlang voor de gek gehouden’*

Herrie met de schoonfamilie

Als de Griekse Toula in 'My big fat Greek wedding' verliefd wordt op de niet-Griekse Ian is haar familie op z'n zachts gezegd *not amused*. Ook musicalster Caroline Beuth (32) moest heel wat vooroordelen ontcrachten toen ze een relatie kreeg met de Marokkaanse Youssef.

“Als klein meisje droomde ik al over trouwen. Ik wilde een meisjesbruiloft, met alles erop en eraan. Hoe mijn toekomstige man eruit zou zien, wist ik niet. Maar dat het een Marokkaan zou worden, had ik nooit verwacht.

Nadat ik in 2000 was afgestudeerd aan de dansacademie, ging ik aan de slag bij de musical '42nd Street'. Tijdens de tournee, die ongeveer een jaar duurde, leerde ik de Marokkaanse technicus Youssef kennen. We zagen elkaar zes dagen per week en werden al snel vrienden. Ik vond hem aantrekkelijk, met z'n stoere headset en sprankelende uitstraling.

Toen de tournee op z'n einde liep, besloten we samen iets te gaan doen. Als vrienden, want hij was net gescheiden en had een kind. Mij te veel gedoe.

Youssef bleek ook buiten de werkvloer een ontzettend leuke vent te zijn. Hij zat vol energie en stond midden in het leven. Toen we gingen daten en ik dat aan mijn ouders vertelde, zei mijn moeder: 'Pas je wel op dat het geen loverboy is? En dat je toekomstige kinderen niet ontvoerd >

'Toen ik het vertelde, wist mijn vader geen woord meer uit te brengen'

worden?’ Mijn vader kon überhaupt niets uitbrengen. Deze bezorgde reacties had ik wel verwacht. Ik had hem natuurlijk leren kennen als ‘gewoon Youssef’, maar m’n ouders hadden een beeld van ‘Youssef de Marokkaan’. Vooroordelen ja, maar de drang om aan te tonen dat hij ‘anders’ was, had ik niet. Omdat hij net gescheiden was en een kind had, deden we het sowieso rustig aan. Ik moest nog maar zien hoe serieus het zou worden en blind van verliefdheid was ik ook niet.

Omdat Youssef nog bij zijn ex woonde en op zoek was naar woonruimte, trok hij vrij snel bij mij in. M’n ouders waren

‘Het duurde ruim vier jaar

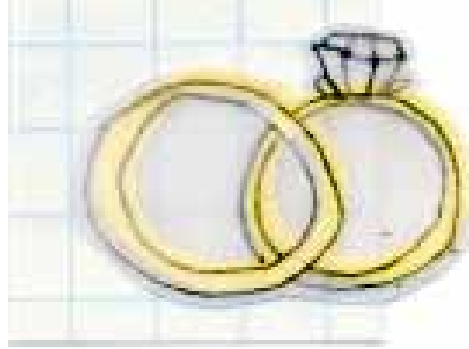
voordat ik eindelijk z’n ouders ontmoette’

inmiddels nieuwsgierig naar hem en nodigden Youssef uit om te komen eten. Die ontmoeting ging verbazingwekkend goed. Helaas verliep het bij zijn ouders wat moeizamer. In de Marokkaanse cultuur date je wel, maar praat je er niet echt over. Zo duurde het ruim vier jaar voordat ik zijn ouders ontmoette. Destijds vond ik dat niet erg, maar achteraf heb ik

weleens gedacht: wat is er mis met mij dat ze mij niet eerder wilden leren kennen? **Dat Youssefs ex-vrouw nog veel bij zijn ouders over de vloer kwam, maakte het ook niet makkelijker.** Zij wilde mij niet zien – nog steeds niet. In haar ogen was ik de reden dat haar huwelijk mislukt was, maar dat was voor mijn komst al gestrand. Youssef en zij waren alleen nog niet officieel gescheiden. Misschien wensten zijn ouders stiekem wel dat hij bij zijn Marokkaanse vrouw was gebleven, maar ik heb me nooit buitengesloten gevoeld. Al denk ik dat ze lang gedacht hebben dat ik toch voor een Nederlandse

man zou kiezen. Maar toen Youssef en ik na tien jaar nog steeds bij elkaar waren, zagen zij in dat we écht samen blijven.

De hoop dat Youssef me ten huwelijk zou vragen, had ik al opgegeven. En toen was het dan toch ineens zover. We vierden Youssefs verjaardag en mijn vader en hij gingen een stukje lopen. Nadat ze terug-

‘De Marokkanen toosten met melk en dadels, de Nederlanders met champagne’

kwamen zei Youssef: ‘We moeten even praten.’ Moet dat nu, dacht ik. Ik wilde de visite niet te lang alleen laten, dus ik wilde al bijna vragen of het niet de volgende dag kon. Gelukkig besloot ik mijn mond te houden. Youssef nam me mee naar boven en pakte mijn hand. Hij werd een beetje emotioneel en zei dat hij het nu zeker wist. Hij pakte de ring en vroeg of ik met hem wilde trouwen. Ik hoefde geen moment na te denken. Natuurlijk! Dat hij eerst mijn vader om mijn hand had gevraagd, vond ik erg mooi.

Omdat Youssef en ik elkaar in Carré hebben leren kennen, was het voor ons meteen duidelijk dat we elkaar daar het jawoord wilden geven. Dat gebeurde vorig jaar zomer in de foyer, die er prachtig uitziet met die enorme kroonluchter. Voordat het officiële gedeelte begon, maakten we met dertig man een boottocht over de Amstel. Toen we bij Carré aankwamen, stonden veertig mensen op het balkon op ons te wachten. Tijdens de

receptie en het feest hebben we zo veel mogelijk rekening gehouden met ieders wensen. Youssefs familie drinkt bijvoorbeeld geen alcohol. Volgens Marokkaanse traditie proostten zij daarom met melk en een dadel. Voor de Nederlandse gasten hadden we champagne. Het feest was op een andere locatie. Youssef en ik openden het met een Marokkaanse dans waarvan ik zelf de choreografie had gemaakt.

De Marokkaanse dj mixte Arabische met Westerse muziek, er waren waterpijpen en gasten konden hun handen met henna laten beschilderen. Het was precies wat ik ervan verwacht had. Iedereen deed z’n best en de culturen mixten goed.

Sinds we getrouwd zijn, heb ik beter contact met Youssefs ouders. Zijn familie noemt hem ook wel De Hollander. Ze vertelden laatst dat hij vroeger vaak naar spelshows op Rai Uno keek, met van die boomlange showmeiden naast de presentator. Hij zei dan: ‘Met zo’n meid wil ik later trouwen.’ Dat dat ook echt zou gebeuren, had niemand verwacht.” ●

Kiejkjes van de dag

DAAR KOMT DE FLITS

Daniëlle Janssen (dajafotografie.nl) kiekt bruiloften. Best pittig, de hele dag gefocust blijven, op zoek naar dé foto.

Gekste fotolocatie? "Midden op een autosloperij tussen de olie en zoi. De bruid had regenlaarzen aangetrokken om erdoorheen te komen. Ze trok vervolgens haar nette schoenen weer aan voor de foto's. Geweldig."

Meest opmerkelijk? "Tijdens een kerkdienst van een stel van verschillende geloofsovertuigingen, liep ineens de helft van een familie weg, omdat ze niet achter de dienst stonden. Ik probeerde me zo veel mogelijk afzijdig te houden, maar het was wel even gênant."

Wanneer is een shoot voor jou geslaagd? "Ik probeer altijd in te zoomen op kleine, bijzondere momenten. Zoals een omhelzing van een oma en kleindochter."

Hints

VAT IE 'M OF VAT IE 'M NIET?

Sta je te trappelen om naar het gemeentehuis te sjezen, maar heeft ie nog steeds niks gevraagd? Fabriceer dan een cd'tje met deze trouwhits voor hem. Als het kwartje dan nog niet valt, wordt het misschien tijd voor een iets snuggerder exemplaar.

Beyoncé - 'Single ladies (put a ring on it)'
Billy Idol - 'White wedding'
Snow Patrol - 'Just say yes'
Abba - 'I do, I do, I do'
Jennifer Rush - 'The power of love'
Frank Sinatra - 'Love and marriage'
Ron Brandsteder - 'Engelen bestaan niet'

Hot & Not

DOOD AAN DE PRINSESSENJURK

Weddingplanner Vivian ter Huurne van bruidsmisje.nl weet precies wat er speelt in trouwland.

HOT Korte jurken met petticoats en designerjurken • Grace Kelly-kapsel • scheve bruidstaart • de hele bruiloft op één locatie: plechtigheid, diner, feest, blijven slapen en de dag daarna een brunch • een zelfstandige trouwambtenaar inhuren – zij nemen tijd voor het bruidspaar en hun verhaal • intiem en persoonlijk • rode bubbels of een customized drankje • je eigen kaart ontwerpen in Engelse stijl, met strikjes en kant.

NOT Traditionele bruiloft • over-the-top prinsessenjurk • klassieke torentaart met drie etages • alle collega's en vage bekenden uitnodigen • prosecco als welkomstdrankje.

Grootdoenerij ROYAAL OVER DE BALK

Wie het breed heeft, laat het breed hangen. Neem de Britse prins William en Kate Middleton, die op 29 april gaan trouwen. Opvallende facts uit het nu al meest besproken huwelijk van de eeuw.

Will & Kate hebben 1900 gasten uitgenodigd voor hun grote dag, waaronder David en Victoria Beckham. Daarnaast worden er 1,1 miljoen bezoekers verwacht in Londen. 29 designers ontwierpen een jurk voor Kate, maar haar droomjurk wordt tot de dag zelf angstvallig geheim gehouden. Wijlen schoommama Diana's jurk van David Emanuel kostte destijds € 30.000 en Di's verlovingsring van € 100.000 heeft Kate in bruikleen. En de taart? Groot, Groter, Grootst – gezien het aantal gasten.

Katja Römer-Schuurman:

"Ik vind het zonde om zo'n prachtige jurk maar één dag te dragen. We trekken elk jaar op onze trouwdag onze trouwkleiding aan en dan gaan we samen in de tuin barbecueën" BRON: LINDA.

De altaar-smachter

De jurk hangt in de kast, het bruidsboeket is binnen, de trouwlocatie is versierd. Vivian ter Huurne (27) is er helemaal klaar voor. Eén probleem: het is niet háár bruiloft, ze is de weddingplanner. Haar eigen grote dag wacht in de ijskast, tot ze de juiste man tegenkomt. Net als Jane in '27 Dresses'.

“Als ik de bruid zie hoesten, sta ik klaar met een glas water. Gaat het bruidspaar op de foto, schik ik alle plooiën van de jurk binnen enkele tellen goed. Ik zorg dat alles tot in de details is geregeld en de aankomende *newly weds* echt kunnen genieten. Vanaf zes uur 's morgens tot drie uur 's nachts ben ik non-stop bezig. 's Ochtends ben ik nog nerveus, maar zodra ik bij de bruid binnenstap, valt alles van me af en weet ik dat het goed komt. Ik word geleefd op zo'n dag, maar zou niks anders willen. Als de ceremonie

begint en het bruidspaar de liefde aan elkaar verklaart, krijg ik kippenvel op mijn armen en tranen in m'n ogen. Ik zou het stiekem ook wel willen. Maar door mijn drukke werkschema heb ik geen tijd om daarbij stil te staan. Dus blijf ik voorlopig single en misschien wel het eeuwige bruidsmisje.

Mijn eerste herinnering aan een bruiloft was toen ik drie jaar oud was. Mijn zus was vijf en mocht een van de zeven bruidsmisjes zijn bij de trouwerij van de overbuurvrouw. Ik was stikjaloers. De prinsessenjurk die zij droeg, wilde ik ook. Uiteindelijk kreeg ik mijn eerste bruidsmisjestaken op mijn elfde. Dat was samen met mijn zus bij de bruiloft >

‘Als het bruidspaar elkaar de liefde verklaart, krijg ik tranen in mijn ogen’

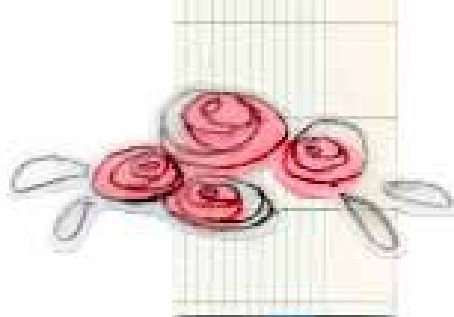
*‘De bruid gooide zo
scheef dat ik het boeket ving.
Ik schaamde me rot’*

van mijn tante. Ik vond het geweldig om in de trouwauto te zitten, voelde me heel voornaam. Maar tijdens de ceremonie duurde het wachten lang en er waren ook geen andere kinderen om mee te spelen. Helemaal overdonderd door dat trouwgebeuren was ik dus niet meteen.

Wel ben ik altijd al een organisatietalent geweest: op m’n achtste belde ik zelf al de tandarts voor een afspraak. Ik speelde ook graag voor secretaresse en nam thuis altijd de telefoon aan. Na mijn studie ging ik aan de slag als psychologe, maar toen ik vastliep in mijn werk wilde ik wat anders. Mijn vrienden hielden me een spiegel voor en herinnerden me aan mijn passie: organiseren. Ineens wist ik het. Ik wilde met hart en ziel ergens voor gaan en vond het magische en persoonlijke van een bruiloft perfect bij me passen. Weddingplanner dus. **Zonder te veel over de consequenties na te denken, sprong ik in het diepe.** Ik had wat spaargeld, dus ik stopte met werken en ging

stage lopen bij een weddingplanner. Ik had geen idee of ik dit wel fulltime kon doen, omdat het gros van de Nederlandse weddingplanners in deeltijd werkt. Toch zette ik mijn bedrijf, Het Bruidmeisje, op en besloot het een halfjaar te geven. Officieel ben ik professioneel ceremoniemeester, maar **omdat ik zo intensief met het bruidspaar omga, voelt het als een bruidmeisjestaak**, vandaar de naam.

Ik heb inmiddels zes bruiloften georganiseerd en werk nu fulltime als weddingplanner. Eerst inventariseer ik hoe de droombruiloft van het bruidspaar eruitziet als budget geen rol zou spelen. Ik achterhaal wat ze het belangrijkste vinden: willen ze het intiem of groots vieren? Is het feest belangrijk of juist de ceremonie? Het ene bruidspaar is compleet blanco, het andere weet tot in detail de daginvulling. Samen bezoeken we locaties of vinden we de juiste tent voor in de tuin. Ik zoek mee naar de perfecte jurk, proef de taart en ben erbij als de bruid

haar testmake-up en proefkapsel krijgt. Bij al die dingen onderhandel ik over de prijs. Op de dag zelf ben ik de rechterhand van het bruidspaar. Elke keer wil ik een uniek huwelijksfeest garanderen. Inspiratie haal ik overal vandaan. Van blogs tot Amerikaanse tijdschriften. Want wat daar nu hip is, wordt over een paar jaar in Nederland een trend. Groot verschil: Amerikaanse bruiloften hebben meer rituelen, zoals het gooien van het bruidsboeket. In Nederland vinden de meeste bruiden het zonde van hun boeket. Eén bruid vond het een leuke traditie, maar ze wilde niet haar eigen boeket gooien. Dus verzamelde ik wat bloemen op de locatie en bond die samen. Hoewel

Hoewel ik dagelijks met trouwen bezig ben, vind ik het hele gebeuren best eng. Ergens heb ik last van bindingangst, denk ik. Wat als ik de verkeerde man kies? Het is trouwens geen ramp als mijn toekomstige vent geen trouwlustig type is, maar mocht hij wel willen, dan weet ik al helemaal hoe ik het wil. Mijn ideale bruiloft vindt plaats tijdens een lang weekend in zuid-Italië, met maximaal vijftiengasten. Het diner wil ik midden in een dorp, waar we aan een lange tafel met z’n allen spaghetti eten. **Mijn droomjurk heb ik ook al gezien: wit, met veel tule, tot net over mijn knie.** En ik wil trouwbeloftes. Het is typisch Amerikaans, maar ik vind het prachtig

*‘Ik weet precies
hoe mijn bruiloft eruit gaat zien.’*

Nu de juiste man nog’

ik vrijgezel ben, stond ik professioneel aan de zijkant en niet tussen de singles. Maar de bruid gooide zo scheef dat ik het boeket ving. Het schaamrood steeg me naar de kaken, het kon echt niet vond ik, ik was aan het werk!

om in je eigen woorden elkaar de liefde te verklaren. Alles zit dus al in m’n hoofd. Nu de juiste man nog. Maar volgens een helderziende hoef ik me geen zorgen te maken. Zij voorspelde dat ik de ware ga tegenkomen. Op een bruiloft.” ●